

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

สภาพทั่วไปของผู้ที่ทำการศึกษา

1. สถานกำจัดมูลฟอยอ่อนนุช ถนนอ่อนนุช เชตพะโขง กรุงเทพมหานคร ผู้ที่
ทั้งหมด ๕๘๕ ไร่ เปิดดำเนินการกำจัดมูลฟอยภายใต้การควบคุมของสำนักวิชาความสะอาด
กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๐ ประกอบด้วย

- โรงงานกำจัดมูลฟอยโดยการเผาขนาด ๑,๒๘๐ ตันต่อวัน จำนวน ๒ โรง
- โรงงานผลิตปุ๋ยจากมูลฟอยขนาด จำนวน ๑ โรง
- โรงงานกำจัดสิ่งปฏิกูล จำนวน ๑ โรง
- โรงบำบัดน้ำเสียจากกองมูลฟอย จำนวน ๑ โรง
- ลานกองมูลฟอย จำนวน ๑ ลาน
- โรงงานกำจัดมูลฟอยโดยการเผาขนาด ๑,๐๐๐ ตันต่อวัน จำนวน ๑ โรง
(กำลังดำเนินการก่อสร้าง)

ในบริเวณด้านหลังของสถานกำจัดมูลฟอยอ่อนนุช จะมีบ่อพักน้ำซึ่งมูลฟอยจากทุกแหล่งใน
ผืนที่นาดประมาณ 15x40x5 ลูกบาศก์เมตร ตั้งรูปที่ ๓.๑ น้ำเสียจากบ่อพักนี้จะไหลผ่านระบบ
บำบัดน้ำเสียซึ่งใช้การไม่ได้แล้ว ปล่อยผ่านออกสู่คลองตะเข็บ ซึ่งอยู่ทางด้านหลังของสถานกำจัด
มูลฟอย และไปบรรจบกับคลองสองห้อง ซึ่งไหลมาจากการทิศตะวันออกเฉียงเหนือก่อนระบายน้ำลงสู่
คลองพระโขนงอีกครั้งหนึ่ง

ผืนที่ทั่วไปกล่าวเดิมสถานกำจัดมูลฟอยด้านหน้าจะเป็นชุมชน ร้านค้า ตึกแถว ด้านหลัง
จะเป็นบริเวณบ้านพักอาศัยของชาวบ้านที่อยู่ริมคลอง บางครอบครัวมีอาชีพเดิมคือปลาในบ่อ เพื่อ
จับขายเป็นอาหาร โดยสูบน้ำจากคลองตะเข็บ และคลองสองห้องไปใช้ ทางตอนเหนือน้ำที่ทั่วไป

ประมาณ 1 กิโลเมตร จะมีชุมชนตั้งอยู่หนาแน่น มีการเลี้ยงวัว แกะ ไก่ เป็ด ประชาชนใช้ประโภชจากคลองทิ้งส่องแห่งนี้ เพื่อการคุณนาคม และการอุปโภค น้ำเพื่อการบริโภคจะใช้น้ำประปา ช่วงท้ายของคลองส่องห้องจะพบบ้านเรือนปลูกอาศัย ตลอดจนถึงทางเชื่อมกับคลองพระโขนง ส่วนในคลองพระโขนงจะพบบ้านเรือนปลูกอยู่ตามริมคลองโดยตลอด เช่นเดียวกัน คลองพระโขนงจะมีความกว้างประมาณ 15-20 เมตร ทางตอนเหนือคลองจะมีประตูระบายน้ำ เพื่อควบคุมระดับน้ำในคลองพระโขนงอยู่ 1 แห่ง ใกล้ส้านักงานแขวงประเวศ เขตพระโขนง บริเวณริมคลองบางส่วนจะพบโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็กตั้งอยู่ เช่นโรงงานคัดแยกและหลอมพลาสติก โรงงานเยื่อไผ่ เป็นต้น ซึ่งตั้งอยู่สักลับกับบ้านเรือนของประชาชน บ้านเรือนและโรงงานอุตสาหกรรมริมคลองทิ้ง 3 แห่งนี้ จะระบายน้ำเสียลงสู่คลองโดยตรงและระบายน้ำผ่านท่อระบายน้ำ สำหรับประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณริมคลองพระโขนงนั้น จะใช้น้ำในคลองเพื่อการคุณนาคม อุปโภค และใช้สำหรับปลูกพืชผักโดยน้ำรับประทาน เช่น ผักบุ้ง พักราด ใบบัวช่วงจะพบพัฒบชราล้อยอยู่เต็มลำคลอง โดยเฉพาะทางเชื่อมระหว่างคลองส่องห้อง และคลองพระโขนง

ในช่วงฤดูฝนน้ำเสียจากกองมูลฝอยจะไหลล้นบ่อชั้นและไหลผ่านผิดนิลลงสู่คลองตะเข็บ และไหลเรื่อยรวมกับน้ำในคลองส่องห้อง ซึ่งทำให้คุณภาพน้ำทางด้านกายภาพในคลองตะเข็บและคลองส่องห้องเปลี่ยนแปลงไป น้ำมีสีดำคล้ำซึ่งเป็นสีของน้ำเสียจากกองมูลฝอย ความชื้น ความเค็มและค่า BOD สูงมาก เมื่อฝนตกมาก ประตูน้ำบริเวณคลองพระโขนงจะปิดลง เพื่อลดระดับน้ำในคลองพระโขนง ให้ท่วมน้ำเรือน ทำให้ระดับน้ำในคลองตะเข็บและคลองส่องห้องลดลงด้วย ทำให้ในบางวันในฤดูฝนน้ำเสียจากกองมูลฝอยที่ไหลล้นออกมาตรฐานน้ำ ทางท่อระบายน้ำไม่ถูกเจือจางหรือถูกเจือจางน้อยมากด้วยน้ำในคลองตะเข็บและคลองส่องห้อง และเมื่อเปิดประตูน้ำ ปริมาณน้ำในคลองพระโขนงจะดันเข้าสู่คลองส่องห้องและคลองตะเข็บ ทำให้บริเวณเหนือคลองส่องห้อง และคลองตะเข็บ มีสีดำคล้ำของน้ำเสียจากกองมูลฝอยเป็นระยะทางหลายร้อยเมตร

การตรวจสอบคุณภาพน้ำในภาคสนามโดยทั่วไปอย่างคร่าวๆ พบว่าคุณภาพน้ำทั้งในคลองตะเข็บ คลองส่องห้อง คลองพระโขนง อยู่ในระดับคุณภาพน้ำปานกลางเป็นส่วนใหญ่ จนถึงต่อในบางช่วงของฤดูฝน

กรุงเทพมหานคร ฝั่งที่ทั้งหมด 463 ไร่ เปิดดำเนินการกำจัดมูลฟ้อยภายใต้การควบคุมของ สำนักวิชาความสะอาด กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ปี พ.ศ.2520 ประกอบด้วย

- โรงงานกำจัดมูลฟ้อยโดยการเผาไหม้ 1,280 ตันต่อวัน จำนวน 1 โรง
- โรงงานผลิตบุบจากกองมูลฟ้อยไหม้ 60-70 ตันต่อวัน จำนวน 1 โรง
- โรงงานกำจัดสิ่งปฏิกูล จำนวน 1 โรง
- ลานกองมูลฟอย จำนวน 1 ลาน

จะมีมูลฟ้อยจากเขตต่างๆ ในกรุงเทพมหานคร เข้ามาประมาณวันละ 2,500 ตัน (สำนักวิชาความสะอาด กทม, 2535) ประมาณวันละ 30 ของมูลฟอยจำนวนนี้จะถูกขนเข้า โดยทางรถยกต์จากสถานีขยะมูลฟอยแห่งนี้ ไปดำเนินการกำจัดโดยวิธีฝังกลบแบบถูกสุขาภิบาล (Sanitary landfill) ที่อำเภอท่าแพ จังหวัดนครปฐม ซึ่งดำเนินการโดยบริษัทเอกชน ภายใต้การควบคุมของสำนักวิชาความสะอาด กรุงเทพมหานคร เช่นเดียวกัน

ในบริเวณสถานกำจัดมูลฟอยหนองแวง จะไม่มีบ่อพักน้ำซับมูลฟอยเฉพาะเป็นการชั่วคราว เป็นสิ่งส่วนหนึ่งของสถานกำจัดมูลฟอยอ่อนนุช แต่จะมีถ่องน้ำซึ่งเป็นที่ลุ่มต่ำด้านหลังโรงงานผลิตบุบ เป็นบ่อรับน้ำเสียแทน ตั้งรูปที่ 3.2 ในช่วงฝนตกปริมาณน้ำซับมูลฟอยจะไหลลงออกนอกถ่องน้ำ และ ไหลไปตามพื้นดิน ซึ่งน้ำซับมูลฟอยจะไหลไปตามหน้าดินลงสู่ดินของชาวบ้านห้างเคียงรวมทั้งบ่อคืน ขนาดใหญ่ด้านหลังกองมูลฟอย แต่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพน้ำในบ่อคืนในระดับต่ำ ยกเว้นจะพบเห็นสิ่งน้ำเป็นสีน้ำตาลเข้ม จนชาวบ้านในละแวกนี้นิยมลากน้ำจากบ่อคืนแหล่งน้ำมาใช้ประโยชน์

ทางด้านหน้าของกองมูลฟอย ทางสถานกำจัดมูลฟอยหนองแวงจะทำการขุดร่องน้ำระบายน้ำ ของมูลฟอย เพื่อเป็นการช่วยระบายน้ำจากถ่องน้ำ ซึ่งล้วนออกໄไปอีกทางหนึ่ง ซึ่งจะไปท่วมพื้นที่ใน สถานกำจัดมูลฟอยเอง และไหลผ่านหน้าดินลงสู่คลองเจริญสุข ซึ่งไหลผ่านภายในสถานกำจัดมูลฟอย เอง และทางตอนเหนือของคลองเจริญสุขจะมีกองมูลฟอยเก่าอยู่ ซึ่งกำลังดำเนินการขันข้ายกออก มีคันดินสูงหัวก้านอยู่ชั้นหนึ่ง บ้านเรือนประชาชนจะปลูกอยู่ตลอดริมคลองเจริญสุข จนจรดคลอง มหาสารและคลองกวัวโภนาทั้งสองด้าน

โดยรอบๆ พื้นที่ด้านนอกสถานกำจัดมูลฟอยหนองแวง จะเป็นสถานที่ทึบสนิมี 3 โรงเรือนคลองบางวา๊ก และบ้านเรือนของประชาชนที่มีอาชีพเกี่ยวข้องกับการจัดการมูลฟอย เช่น การคัดแยกกระดาษ โลหะ พลาสติก ขวด บางส่วนยังเป็นทุ่งนากรร้างมีการเลี้ยงวัว ซึ่งพบ

รูปที่ 3.1 แสดงบริเวณบ่อพักน้ำซึ่งมีลักษณะในสถานก่อจั่ค暮ลฟอยอ่อนนุช

รูปที่ 3.2 แสดงบริเวณบ่อพักน้ำซึ่งมีลักษณะในสถานก่อจั่ค暮ลฟอยหองแขม

อยู่ท้องทิศเหนือของกองมูลฝอย ทางด้านคลองทวีวัฒนาจะพบบ้านเรือน หมู่บ้านจัดสรร โรงงาน อุตสาหกรรมขนาดกลาง ตั้งอยู่ตามริมคลองตลอดแนว ซึ่งใช้คลองเป็นทางระบายน้ำเสียทั้งสิ้น สภาพน้ำในคลอง ทั้งคลองเจริญสุข คลองมหาสาร และคลองทวีวัฒนา จะส่งกลิ่นเหม็นมีสีดำคล้ำ โดยเฉพาะคลองทวีวัฒนาจะมีผักกาดขาวลอกออกอยู่หนาแน่นจนปิดเส้นทางการคมนาคม และไม่สามารถนำมารื้อประโภชได้ น้ำในคลองมหาสาร และคลองทวีวัฒนาจะไหลลงทิศใต้ไปบรรจบกับคลองภาษีเจริญต่อไป

การกำหนดสถานีเก็บตัวอย่างคืนตะกอน

การกำหนดสถานีเก็บตัวอย่างคืนตะกอนทั้ง 2 สถานที่ ได้ใช้ทิศทางการไหลของน้ำในคลองเป็นหลัก เพื่อเป็นการสันนิษฐานแนวโน้มของการพัดพาและตกตะกอนในคืนตะกอนของโลกหนัก ป্রอก แอดเมียน แมกานีส ตามแนวทางการไหลของน้ำ และได้กำหนดจุดอ้างอิง (Reference point) เพื่อใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงพื้นฐานของปริมาณการปนเปื้อนของโลกหนักในน้ำและในคืนตะกอนจากการปนเปื้อนตามธรรมชาติ บริเวณเหนือคลอง เพื่อเป็นการชี้ให้เห็นผลชัดเจนในการวิเคราะห์ว่า ทางน้ำสาธารณะเหล่านี้จะได้รับผลกระทบโดยตรงหรือไม่จากสถานกำจัดมูลฝอยทั้ง 2 สถานที่

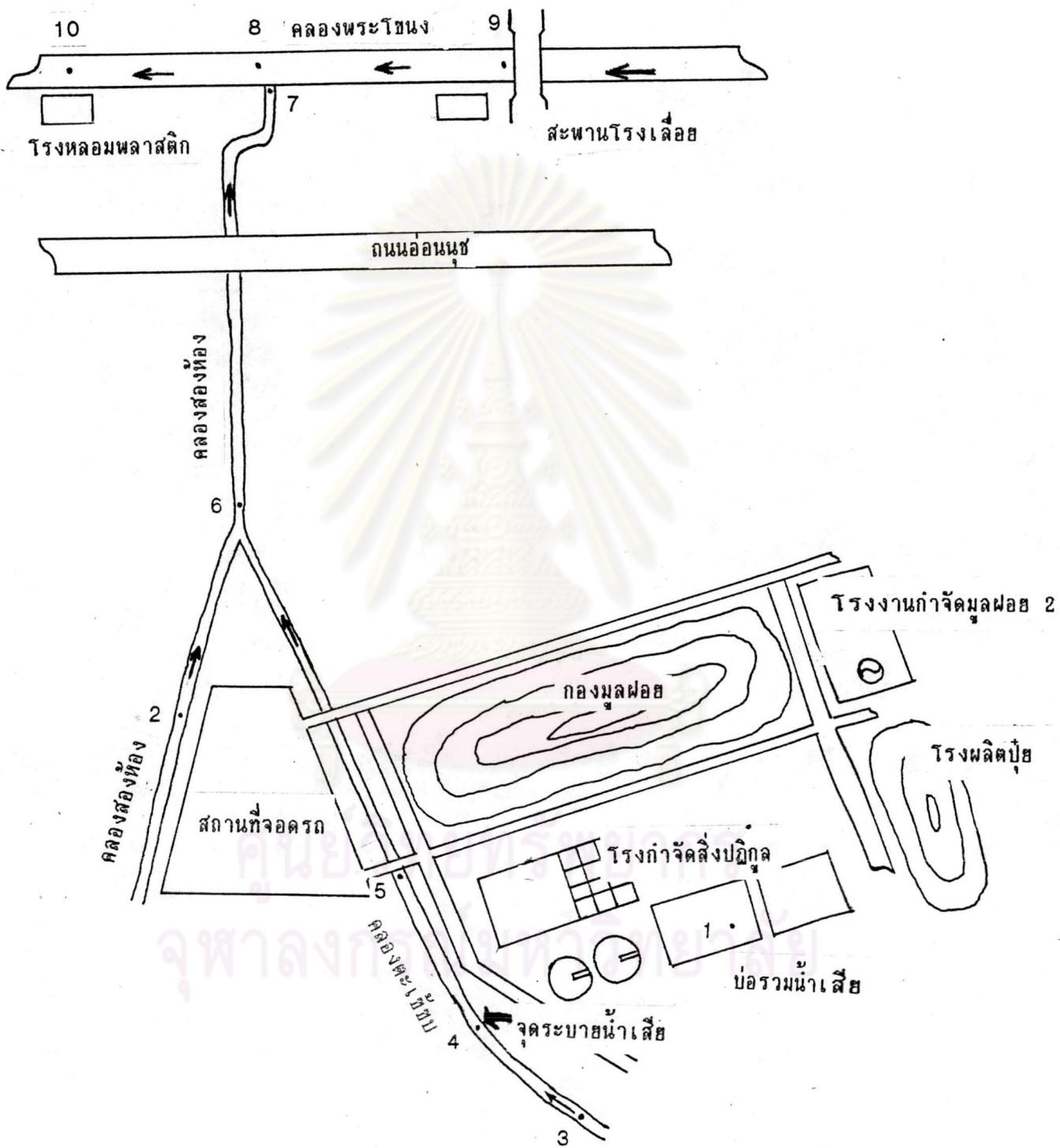
สถานกำจัดมูลฝอยอ่อนนุช

ได้กำหนดสถานีเก็บตัวอย่างทั้งสิ้น 10 สถานี แบ่งเป็นภายนบน้ำพักน้ำชาชุมชนฝอย 1 สถานี คลองตะเข็บ 3 สถานี คลองสองห้อง 3 สถานี คลองพระโขนง 3 สถานี โดยมีรายละเอียดดังนี้ (ดังรูปที่ 3.3)

สถานที่ 1 อยู่ในบริเวณบ่อพักน้ำชาชุมชนฝอยรวม ถือเป็นตัวแทนของน้ำเสียที่ถูกระบายน้ำโดยตรงจากกองมูลฝอย

สถานที่ 2 อยู่บริเวณเหนือคลองสองห้องก่อนเชื่อมกับคลองตะเข็บ เพื่อใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงพื้นฐานสำหรับคลองสองห้องก่อนเชื่อมกับคลองตะเข็บ

สถานที่ 3 บริเวณคลองตะเข็บเหนือจุดที่พบว่ามีการระบายน้ำเสีย จากการมูลฝอยจากทางท่อระบายน้ำ และจากการไหลตามผิวดิน เพื่อใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงพื้นฐานสำหรับคลอง

รูปที่ 3.3 แสดงจุดเก็บตัวอย่างจากสถานก่อจดหมายฟองอ่อนช์และบริเวณแหล่งน้ำใกล้เคียง

ตะเข็บ

สถานที่ 4 บริเวณที่มีการระบายน้ำเสียโดยตรง ห่างจากสถานที่ 3 ประมาณ

25 เมตร

สถานที่ 5 บริเวณทางเชื่อมระหว่างลานกองน้ำมูลฝอยและลานจอดรถ เป็นจุดซึ่งใช้พิจารณาดูการนำพาปริมาณโลหะหนักในดินตะกอนที่มีการไหลมาตามกระแสน้ำ และทดสอบลงว่ามีปริมาณมากน้อยเท่าใด อよํห่างจากสถานที่ 4 ประมาณ 100 เมตร

สถานที่ 6 บริเวณทางเชื่อมระหว่างคลองตะเข็บ และคลองสองห้อง เพื่อพิจารณาดูการเปลี่ยนแปลงปริมาณการสะสมของโลหะหนัก หลังจากที่ทางน้ำทิ้งสองมาเชื่อมกัน

สถานที่ 7 บริเวณเก็บถิ่นทางออกสู่คลองพระโขนง เป็นการตรวจสอบปริมาณโลหะหนักที่สะสมในดินตะกอนตามกิจกรรมการไหลของน้ำ และใช้เป็นข้อมูลของคลองสองห้องก่อนออกสู่คลองพระโขนง

สถานที่ 8 บริเวณทางปากคลองสองห้อง ห่างจากสถานที่ 7 ประมาณ 25 เมตร เพื่อพิจารณาดูการเปลี่ยนแปลงปริมาณการสะสมของโลหะหนัก หลังจากที่คลองสองห้องและคลองพระโขนงมาบรรจบกัน

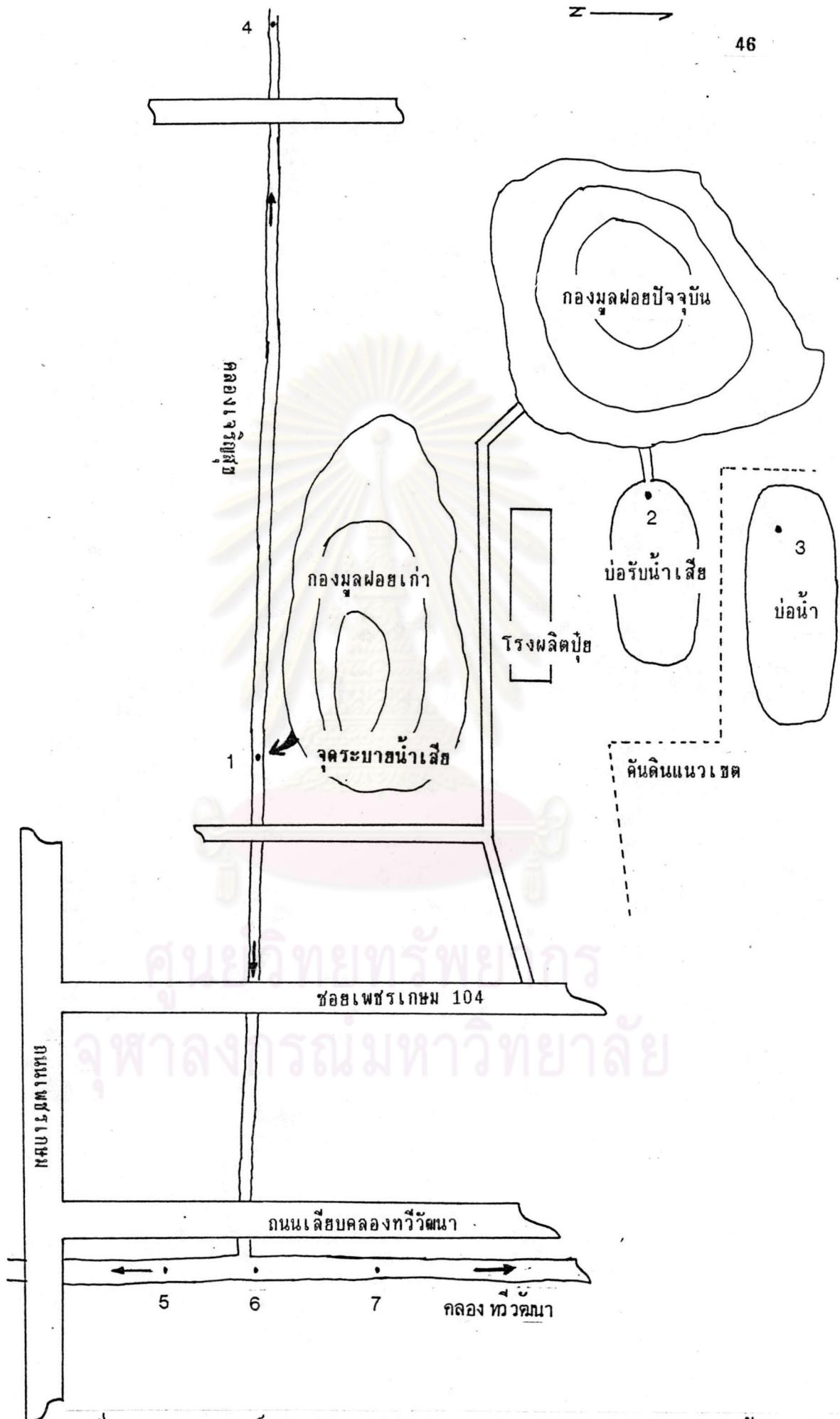
สถานที่ 9 บริเวณสะพานโรงเรือใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับคลองพระโขนง ก่อนที่จะไหลไปสู่สถานที่ 8 และ 10

สถานที่ 10 บริเวณท้ายน้ำโรงงานหลอมพลาสติกหลังจากจุดเชื่อมระหว่างคลองสองห้อง และคลองพระโขนง เพื่อใช้เป็นข้อมูลตรวจสอบปริมาณโลหะหนักที่สะสมในดินตะกอนว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะใด

สถานก่อจัดน้ำมูลฝอยบนหนองแซน

ได้กำหนดสถานีเก็บตัวอย่างทั้งสิ้น 7 สถานี แบ่งเป็นภายนอกและรับน้ำที่ลุ่มต่ำ 1 สถานี คลองเจริญสุข 2 สถานี บ่อคินด้านหลังกองน้ำมูลฝอย 1 สถานี คลองท่าวัฒนา 3 สถานี ดอยมีรายละเอียดดังนี้ (ดูรูปที่ 3.4)

สถานที่ 1 บริเวณคลองเจริญสุขช่วงที่ไหลผ่านกองน้ำมูลฝอย ซึ่งเป็นจุดที่มีการรับน้ำเสียโดยตรง และติดอยู่กับบริเวณกองน้ำมูลฝอยเก่าซึ่งปัจจุบันไม่ได้ใช้แล้ว จะมีพืชชื้นโดยตลอดปกคลุมผิวน้ำคลอง และมีปริมาณเศษขยะจำนวนมาก

รูปที่ 3.4 แสดงจุดเก็บตัวอย่างจากสถานก่อจัมลฟอยหอนองแขมและบริเวณแหล่งน้ำใกล้เคียง

สถานที่ 2 บริเวณบ่อรับน้ำเสีย กายในสถานก่อจดมูลฝอยหลังโรงงานผลิตปุ๋ย
ถือเป็นตัวแทนของน้ำเสียที่แหล่งจากกองมูลฝอยโดยตรง

สถานที่ 3 บริเวณบ่อคินเก่านอกสถานก่อจดมูลฝอย เป็นพื้นที่เอกสาร มีปริมาณ
น้ำเต็มบ่อมีความลึกและกว้างมาก ใช้เป็นข้อมูลสำหรับพิจารณาถึงผลกระทบที่อาจจะได้รับต่อเนื่อง
จากช่วงบ้านใกล้เคียงใช้น้ำในบ่อเพื่อการเลี้ยงสัตว์ และเพื่อการอุ่นห้องบ้านเล็กน้อย

สถานที่ 4 บริเวณตอนท้ายน้ำของคลองเจริญสุข ห่างจากสถานที่ 1 ประมาณ
1.5 กิโลเมตร ช่วงช่องเพชรเกษม 110 ตลอดระยะทางจะมีวัชพืชปกคลุมหนาแน่น ใช้สำหรับ
ดูการเปลี่ยนแปลงของปริมาณโอละหนักในดินตะกอน ที่สอดคล้องกับทางการไหลของน้ำ

สถานที่ 5 บริเวณต้นน้ำคลองทวีวัฒนา ใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงพื้นฐานของคลอง
ทวีวัฒนา

สถานที่ 6 บริเวณปากคลองเจริญสุขตอนที่เชื่อมกับคลองทวีวัฒนา เพื่อใช้เป็น
ข้อมูลพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของปริมาณโอละหนัก ในกรณีน้ำจากคลองเจริญสุขระบายน้ำลงสู่คลอง
ทวีวัฒนา ตลอดระยะทางของคลองทวีวัฒนามีผักชอบช้าปกคลุมหนาแน่น

สถานที่ 7 บริเวณท้ายน้ำคลองทวีวัฒนา เพื่อสังเกตการเปลี่ยนแปลงปริมาณ
โอละหนักที่ถูกสะสมในดินตะกอนของคลองทวีวัฒนา ห่างจากสถานที่ 6 ประมาณ 100 เมตร

การเก็บตัวอย่างดินตะกอน

ภายในบ่อพักน้ำซับมูลฝอย จะเกิดการสระสมและตกตะกอนของอินทรียสารในปริมาณมาก
เนื่องจากเป็นบ่อที่มีน้ำขังอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา และอยู่ในสภาพไร้ออกซิเจน (Anaerobic
condition) ทั้งนี้ เพราะจะลินทรีย์มีกิจกรรมย่อยสลายอินทรียสารที่ดีนั่นเอง ดินตะกอนที่เกิดขึ้น
ภายในบ่อพักน้ำซับมูลฝอย จึงเป็นดินตะกอนอินทรีย์เสียส่วนใหญ่ ส่วนดินตะกอนภายในสถาน
ก่อจดมูลฝอยทั้ง 2 สถานที่ เป็นดินตะกอนตามธรรมชาติที่มีองค์ประกอบในดินเป็นร้อยละ Sand:
Silt:Clay

การเก็บตัวอย่างดินตะกอนจะใช้เครื่องมือช่วยในการเก็บ ได้แก่ grab sampler
เก็บดินตะกอนจากห้องน้ำ ตามสถานที่เก็บตัวอย่างที่กำหนดไว้ข้างต้น

การเก็บรากษาตัวอย่างดินตะกอนหลังจากเก็บดินตะกอนจากห้องน้ำแล้ว จะเก็บโดยใช้

ถุงพลาสติกสีดำเพื่อป้องกันแสงแดด ก่อนนำมาตากแห้งโดยวิธี air dry

จำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่เก็บมา จะนำมาทำให้แห้งโดยวิธี air dry และบดละเอียด เก็บไว้ทำการวิเคราะห์หาปริมาณป्रอก แอดเมียน แมงกานีส ปริมาณอินทรีย์ตัดในดิน CEC องค์ประกอบของเนื้อดิน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์หาปริมาณป्रอก แอดเมียน แมงกานีส

ในการศึกษานี้จะทำการวิเคราะห์หาปริมาณป्रอก แอดเมียน แมงกานีสทั้งหมดจากตินตะกอน โดยใช้เครื่องมือ Flame Atomic Absorption Spectrophotometry (Flame AAS) ที่ศูนย์เครื่องมือวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีการวิเคราะห์

การวิเคราะห์หาปริมาณปรอกในตินตะกอน

1. นำตัวอย่างตินตะกอนซึ่งผ่านการฟักให้แห้งและบดละเอียดแล้ว 5 กรัม เติมกรดไนโตริกเข้มข้น (HNO_3 conc.) 20 มิลลิลิตร ลงในบีกเกอร์ขนาด 15 ลูกบาศก์เซนติเมตร แล้วนำไป digest ที่อุณหภูมิ 85-90 องศาเซลเซียส 2 ชั่วโมงบน hot plate ทิ้งไว้เย็นที่อุณหภูมิห้องแล้วล้างบีกเกอร์ด้วยน้ำกลัน 60-70 มิลลิลิตร

2. กรองตัวอย่างตินที่ได้จากข้อ 1 ด้วยกระดาษกรอง (#42) แล้วปรับปริมาตรสารละลายน้ำที่กรองได้ ด้วยน้ำกลันให้เป็น 100 มิลลิลิตร

3. เติมกรดซัลฟิริกเข้มข้น (H_2SO_4 conc.) ลงไป 5 มิลลิลิตร และกรดไนโตริกเข้มข้น (HNO_3 conc.) 2.5 มิลลิลิตร

4. เติมสารละลายน้ำปะเพสวเชื่อมเบอร์แมงกานีส (KMnO_4) 5 มิลลิลิตร ตั้งทิ้งไว้ 15 นาที หรือจนสารละลายน้ำที่ได้เป็นสีม่วงของเบอร์แมงกานีสไม่เปลี่ยนแปลง

5. เติมสารละลายน้ำปะเพสวเชื่อมเบอร์ชัลเฟต ($\text{K}_2\text{S}_2\text{O}_8$) 5 มิลลิลิตร ตั้งทิ้งไว้ 30 นาที

6. เติมสารละลายน้ำเดียมคลอไรด์-โซเดียมคลอไรด์ (NaCl -

Hydroxylamine hydrochloride) 2 มิลลิลิตร

7. น้ำสารละลายนับห้าปอร์ก็วย Flameless AAS

การเตรียมสาร

1. สารละลายปีเพสเซียมเบอร์แมงกานेट ($KMnO_4$) 6 % เตรียมโดยสารละลาย $KMnO_4$ ที่อยู่แล้วที่ 105 องศาเซลเซียส 1 ชั่วโมง 30 กรัม ในน้ำกลัน 500 มิลลิลิตร

2. สารละลายปีเพสเซียมเบอร์ชัลเฟต ($K_2S_2O_8$) 5 % เตรียมโดยสารละลาย $K_2S_2O_8$ ที่อยู่แล้วที่ 105 องศาเซลเซียส 1 ชั่วโมง 25 กรัม ในน้ำกลัน 500 มิลลิลิตร

3. สารละลายโซเดียมคลอไรด์ - ไนโตรออกซิลามีน ไนโตรคลอไรด์ ($NaCl$ -Hydroxylamine hydrochloride) 12 % เตรียมโดยสารละลายโซเดียมคลอไรด์ ($NaCl$) 30 กรัม และไนโตรออกซิลามีน ไนโตรคลอไรด์ (Hydroxylamine hydrochloride) 30 กรัม ในน้ำกลัน 500 มิลลิลิตร

การวิเคราะห์ปริมาณแอดเมิร์นและแมงกานีสในดินตะกอน

1. นำตัวอย่างดินตะกอนที่ผ่านการผึ้งให้แห้งแลบดละเอียด 5 กรัม เติมกรดชัลฟ์ริกเข้มข้น (H_2SO_4 conc.) และกรดไนโตริกเข้มข้น (HNO_3 conc.) ในอัตราส่วน 2:1 ปริมาณ 50 มิลลิลิตร ตั้งทิ้งไว้ค้างคืนในตู้ควัน นำสารละลายที่ได้ไปต้มบน hot plate ที่อุณหภูมิ 160-200 องศาเซลเซียส จนได้สารละลายใส ตั้งทิ้งไว้ให้เย็น

2. เติมกรดไนโตริกเข้มข้น (HNO_3 conc.) 10 มิลลิลิตร ต้มบน hot plate อีกครั้งจนได้สารละลายใส และดินตะกอนเป็นสีขาว

3. ถ้าดินตะกอนไม่เป็นสีขาว เติมไนโตรเจนเบอร์ออกไซด์ (H_2O_2) 10 มิลลิลิตร ต้มสารละลายต่อจนได้สารละลายใสและดินตะกอนเป็นสีขาว

4. กรองสารละลายที่ได้ด้วยกระดาษกรอง (± 42) ปรับปริมาตรเป็น 100 มิลลิลิตร

5. นำสารละลายที่ได้ไปวัดปริมาณแอดเมิร์น และแมงกานีสด้วย Flameless AAS

การวิเคราะห์ลักษณะสมบัติของดิน

ลักษณะสมบัติ	วิธีวิเคราะห์
อุณหภูมิ	เทอร์โมมิเตอร์ (ในภาชนะ)
pH	pH meter
ปริมาณอินทรีย์ตากในดิน	Walkly-Black method
CEC	Displacement-Distillation for Ammonium
Soil texture	Hydrometer

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปสงค์รัฐมหาวิทยาลัย